

Kanne 4.4.2013 — Murnauer Markenvertrieb v. SMHV — Healing Herbs (NOTFALL)

(Asia T-188/13)

(2013/C 156/90)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Trebur, Saksa) (edustajat: asianajaja F. Traub ja asianajaja H. Daniel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Healing Herbs Ltd (Walkerstone, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 132/2012-4 4.2.2013 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavamerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "NOTFALL" luokkaan 3, 5 ja 30 kuuluvia tavaroita varten — Yhteisön tavamerkki nro 9 089 681

Yhteisön tavamerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavamerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Healing Herbs Ltd

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohta luettuna yhdessä asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan ja 2 kohdan kanssa

Mitättömyysoaston ratkaisu: Vaatimuksen osittain hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

— Asetuksen N:o 207/2009 83 artiklan rikkominen yhdessä yleisen yhdenvertaisuusperiaatteen kanssa

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 2.4.2013 — Gemeente Leidschendam-Voorburg v. komissio

(Asia T-190/13)

(2013/C 156/91)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Gemeente Leidschendam-Voorburg (Leidschendam-Voorburg, Alankomaat) (asiamiehet: asianajajat A. de Groot ja J. J. M. Sluijs)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 23.1.2013 tehdyn komission päätöksen C(2013) 87, joka koskee Alankomaiden myöntämää valtiontukea SA.24123 (12/C) (ex 11/NN) — Väitetty Leidschendam-Voorburgin kunnan suorittama maan myynti alle markkinahinnan.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten menettelymääräysten ja perusteluvollisuuden rikkomiseen.

— Ensinnäkin komissio on odottanut kohtuuttoman kauan ennen kuin se on aloittanut SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn, minkä vuoksi asianomaiset saattoivat luottaa siihen, että riidanalainen sopimus ei ollut SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen.

— Toiseksi komissio on arvioinut tosiseikkoja virheellisesti ja vain osittain.

— Kolmanneksi komissio on arvioinut virheellisesti tosiseikkoja, jotka koskevat valtion varojen käyttöä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan virheelliseen soveltamiseen.

— Ensinnäkin kunta on toiminut samalla tavalla kuin yksityinen yritys olisi toiminut vastaavanlaisissa olosuhteissa.

— Toiseksi Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV ja Bouwfonds Ontwikkeling BV eivät ole saaneet mitään sellaista etua, mitä ne eivät olisi saaneet normaaleilla markkinoilla.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 3 artiklaan. Mikäli katsottaisiin, että kunta on myöntänyt tukea, on todettava, että tämä on yhteensopivaa SEUT 107 artiklan 3 kohdan kanssa.

Kanne 2.4.2013 — Bouwfonds Ontwikkeling ja Schouten & De Jong Projectontwikkeling v. komissio

(Asia T-193/13)

(2013/C 156/92)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Bouwfonds Ontwikkeling BV (Hoevelaken, Alankomaat) ja Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV (Leidschendam, Alankomaat) (*edustajat:* asianajajat E. Pijnacker Hordijk ja X. Reintjes)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen ja

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat 23.1.2013 tehdyn komission päätöksen C(2013) 87, joka koskee Alankomaiden myöntämää valtiontukea SA.24123 (12/C) (ex 11/NN) — Väitetty Leidschendam-Voorburgin kunnan suorittama maan myynti alle markkinahinnan.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että on rikottu olennaista vaatimusta, jonka mukaan komission on toimivaltaansa käyttäessään toimittava kohtuullisessa ajassa; tästä syystä on rikottu oikeusvarmuuden periaatetta, puolustautumisoikeutta sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklaa.

Koska komissio teki kanteen kohteena olevan päätöksen yli 38 kuukautta sen jälkeen kun se oli saanut tiedon riidanalaisista toimista, se on toiminut moitittavan hitaasti, mikä on vastoin velvollisuutta toimia kohtuullisessa ajassa. Kohtuuttoman pitkistä tutkintajaksosta aiheutui se, että niiden, joita asia koskee, oli lisäksi vaikeampi kiistää komission väitteet, minkä vuoksi komissio on hidastelullaan rikkonut myös puolustautumisoikeutta.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu vakaviin rikkomisiin merkityksellisten toiseikkojen toteamisessa ja arvioinnissa ja/tai perusteluvaikeutteen ja/tai SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, koska komissio on soveltanut yksityisen sijoittajan periaatetta virheellisesti.

Kantajat eivät ole saaneet mitään taloudellista etua, eivätkä varsinkaan sellaista taloudellista etua, jonka voitaisiin katsoa olevan sääntöjenvastaista valtiontukea.

Komissio on laskenut kyseisen edun määrän virheellisesti, muun muassa siksi, että se on katsonut, että kunta vastasi kokonaan sovitusta hinnanalennuksista, vaikka hinnanalennuksesta vastasi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuusjärjestely, josta kunnan vastuulla oli 50 prosenttia. Komissio on myöskin jättänyt huomiotta tämän kumppanuusjärjestelyn puitteissa aiemmin sovitut hinnanalennukset perustelematta tätä mitenkään.

Lisäksi komissio on soveltanut kanteen kohteena olevassa päätöksessä virheellisesti yksityisen sijoittajan periaatetta veratessaan kunnan toimenpiteitä fiktiivisen yksityisen sijoittajan oikeudellisesti toteuttamiskelvottomiin ja taloudellisesti poikkeuksellisen kannattamattomiin toimiin.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 3 kohdan virheelliseen soveltamiseen.

Mikäli kyseessä olisi valtiontuki, soveltuu tämä valtiontuki joka tapauksessa täysin sisämarkkinoille. Komissio on virheellisesti todennut, että kunta ei voi väittää, että riidanalaisilla toimenpiteillä tavoiteltiin yhteistä etua. Komissio on arvioinut vuosina 2009/2010 toteutettuja toimenpiteitä virheellisesti, koska se on ottanut huomioon vuonna 2004 vallinneen (edullisemman) markkinatilanteen.

Komissio on siten katsonut, etteivät riidanalaiset toimet olleet välttämättömiä, asianmukaisia ja kohtuullisia Leidschendam kunnan rapistuneen keskustan elvyttämiseksi, vaikka tällä tavoitellaan SEU 3 artiklassa ja SEUT 174 artiklassa tarkoitettua selvää ja tunnettua, taloudellista ja sosiaalista johdonmukaisuutta koskevaa päämäärää. Kyseessä ei ole tiedonannon perusteeton vääristäminen.